Logos penthimos eis tēn dia thanatou apochōrēsin penthere statēn galēnotato...

Burgman, Johannes,

F1700 Fol. Br. 129

National Library of Sweden

Sv. saml.
Före 1700
Verr. Kgl.
(Hr)
C x G.
1660.

F 1700
Fol. (129 bl.)

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

BURGMAN, J.

ΛΟΓΟΣ ΠΕΝΘΙΜΟΣ

Εἰς

ΤΗΝ ΔΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΝ ΠΕΝΘΕΡΕΣΤΑΤΗΝ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤΟΥ ΠΑΛΑΙ,

ΘΕΙΟΥ ΚΑΡΩΛΟΥ ΤΟΥ ΓΟΥΣΤΑΒΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ,

ΤΟΥ ΤΩΝ ΣΒΗΚΩΝ, ΓΩΘΩΝ ΚΑΙ ΟΥΑΝΔΑΛΩΝ ΒΑΣΙΛΗΟΣ, ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΗΣ ΦΕΝΝΟΝΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ, ΤΟΥ ΤΗΣ ΣΚΑΝΙΑΣ, ΑΙΣΘΩΝΙΑΣ, ΚΑΡΕΛΙΑΣ, ΒΡΗΜΗΣ, ΟΥΕΡΔΗΣ, ΣΤΕΤΙΝΟΥ, ΠΩΜΕΡΑΝΙΑΣ, ΚΑΣΣΟΥΒΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΑΝΔΑΛΙΑΣ ΗΓΕΜΟΝΟΣ, ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΡΥΓΙΑΣ, ΚΥΡΙΟΥ ΤΗΣ ΙΓΓΕΡΜΑΝΝΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΙΣΜΑΡΙΑΣ; ΩΣ ΚΑΙ ΠΑΛΑΤΙΝΟΥ ΣΥΝΑΚΟΛΟΥΘΟΥ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ, ΒΑΟΥΑΡΙΑΣ, ΙΟΥΛΙΑΣ, ΚΛΕΒΙΑΣ ΚΑΙ ΟΡΩΝ ΗΓΕΜΟΝΟΣ.

Ἡμῶν πάλαι,

Βασιλῆος Εὐσεβεστάτου, Δικαιοτάτου, Σεβαστοτάτου, Κυρίου Ἀξιαγάθου, Σοφωτάτου Σωφρονεστάτου· Ἥρωος μεγαλοθυμοτάτου, Ἀναλωτάτου Ἀνικητοτάτου· νῦν δὲ ἐν ἁγίοις μακαριωτάτου, Ἁγνοτάτου.

Ἐν Βασιλικῇ τῇ τῶν Φεννων Ἀκαδημίᾳ, πρώτῃ τῶν προσευχῶν ἡμέρᾳ τοῦ ἀπὸ τῆς χριστογονίας ἔτους

‚α χ ξ.

πρὸς τὸ τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ταπεινωτάτην ἅμα καὶ καρδιολυπίαν δηλῶσαι εἰρημένος

ὑπὸ τοῦ

ἸΩΑΝΝΟΥ Burgman.

ὉΛΜΙΑΣ,

Τετυπωμένος ἀπ᾽ Ἰγνατίου Μευρελάνου,

1660.

BIBLIOTEKET STOCKHOLM

SERENISSIMUS ATQ; POTENTISSIMUS PRINCEPS	SERENISSIMA ATQ; ILLUSTRISSIMA PRINSEPS
CAROLUS	HEDVIG
UNDECIMUS,	ELEONORA,
Sveonum, Gothorum, Vandalorumq; &c. &c.	Sveonum, Gothorum, Vandalorumq; &c. &c.
REX HÆREDITARIUS.	REGINA VIDUA.

MAxime fatorum Domitor Vitæq; necisq;
Arbiter, & summum qui tristibus ipse levamen,
Erigis, & veteres reparas ad gaudia Casus;
Pupillum & Viduam tu suscipe vultu benigno!
Esto Pater *Regi* quùm feceris ipse Parente,
Orbum; sis Rector, Tutor, Ductorq; salusq;!
Auspicijs vigeatq; tuis spes posthuma Svecis!
Crescat virtute, & crescat sub Numine tuo!
Livida, quam Magno spoliârunt fata Marito,
Reginæ simul adjutor sub pondere tanto
Imperij sisq;, Alme Pater, qui sufficis ægris
Pectoribus vires, afflatu saucia firma.

Cor-

Corda tuo! Patriæ Succurre ac undiq; pressæ
Nunc Heroa ſuum gemitu quæ plorat ubiq;!
Aurea pax maneat, precor, aſt bellona ſtupeſcat
Finibus in noſtris; veniat uſq; Arbiter Orbis!

Maj.[bus] V.[ris]

Quamvis mœſto pectore; animo tamen humilimo & ſubjectiſſimo ita vovere; ac Supremo in Pientiſſimum: Nunc verò ἐν ἁγίοις Beatiſſimum Regem *officio functurus ſimul Orationem hanc rudi, tantoq; Heroi minus conveniente filo contextam ſubjectiſſimâ, fidiſſimâq; animi devotione conſecrare feſtinabat.*

Johannes Burgman.

Inclytæ Universitatis Aboënsis civibus
sal. pl. p. cultumq́; d.

LAmentabilem ac acerbum casum, quo fatum orbem arctoum sauciavit, scilicet ante trimestre spatium abreptâ coronâ capitis nostri, pauci condigno cordolio perpendunt; unde veremur, ne tam lenis sensus tanti nobis inflicti vulneris, ulterioris incommodi in almam patriam ingruituri prodromus præsagus existat: Monitore divino illo vate Esaja, qui consimili persuasionis tenore studet antevertere securitatem floccipendendi illorum occasus sive interitus, qui peculiari numinis afflani pollent. Quocirca veneramur eorum ingenia, qui ob tantos casus non duntaxat altum premunt corde dolorem; Sed insimul querulæ vim vocis contestari inque sinus publicos effundere contendunt. His meritò accensemus juvenem Aboensem, quem nusquam â virtute alienum se effecisse constat, videlicet morum ac ingenij venustate Ornatissimum Dn. Johannem Burgman/ Heliconis hujus ad Auram alumnum conspicuum; qui concinnè succinctèq; â se conceptâ Oratiuncula Græci idiomatis, Serenissimi ac Potentissimi quondam Principis CAROLI GUSTAVI, Regis ac protectoris nostri pientissimi, justissimi, augustissimi, clementissimi, prudentissimi, sapientissimi, laboriosissimi, &c. Herois vere magnanimi ac incomparabilis, qui Regnum suum piè ac juste administravit, dextrè conservavit ac vectes portarum nostrarum roboravit, limites imperij ampliavit, hostem de finibus propulsavit, nobisq; hanc pacem quâ per Dei gratiam nunc fruimur, uti eam diu disposuit, ordinavit; Tantus is Rex exstitit qui cunctis bonis erat favorabilis ac affabilis; hostibus autem formidabilis, robur eorum confringens. Tanti inquam Regis in his quidem terris nunquam magis redivivi, in Domino autem beatissimi, æternæq; vitæ nectare inebriati, atq; apud eos in recordatione gloriosissimi virtutes vere divinas & res gestas vere heroicas adumbrare & luctuosissimo Regio funeri hodie finitis sacris vespertinis profundissima animi demissione parentare conabitur in Auditorio superiori, eritq; orantium prior ordine. Cives Academici conveniendo, quod non prolixa invitatio sed dignitas Materiæ impetrabit. Dab. Aboæ d. 1. Rogat. propter curas Ecclesiæ occupatissimus.

22. Junij
Anno 1660.

Abraham Thauvonius.

Ἡ Ψυχή μου, ὁσάκις ἐμνήσθη τοῦ τῆς Πατρίδος πένθους τούτου, τοσάκις ἐξ ἀέλπτου θάνατον νομίζω· Πότε δὲ τὴν τοῦ θανάτου τοῦ δυστυχεστάτου ἐξέλευσιν διανοοῦμαι, τότε καὶ Βασιλεὺς Ἀγακλυτὸς εἰς αἰῶνα ΚΑΡΩΛΟΣ ΓΟΥΣΤΑΟΥΟΣ ἡρπάσθη ἡμῶν ἐφ' μεγάλαις ὀδύνησιν. Εἴπερ καὶ ὁ Πατὴρ τῆς πατρίδος ἐστι, καὶ ὁ ἀνθιστάμενος τῶν ἐχθρῶν· Καὶ γὰρ ἀξεπαινέτως ὥστε σέβεται παρὰ πασῶν, ὅλω καὶ στεναγμῷ κλαίουσιν, ἅπαντες οἱ ὑπήκοοι ἅμα καὶ πατριῶται, τοσοῦτον φιλόστοργον καὶ νὴ Δία ἀξιάγασθον ἀπερρακέναι Βασιλῆα. Ἔστι προσέτι προαιρουμένοις συνδραμεῖν, καὶ τὰς λαμπροτάτας γενέσεις τοῦ Ἀρχηγήτου ἀνικητάτου ὑπομνῆσαι, ἀφ' αἷς ζεύγνυμι πρῶτον, αὐτὸν μεγαλοθυμίαν, καὶ πρωϊότητα ἀγχίνοιαν ἔχειν, ὅστις εἶτα, καὶ πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν, πολλὸν θέλαμβον ἐθελάμβευσεν. Ὑμεῖς δὲ ὦ Ἀκροάται πανθυμαδὸν τιμώμενοι, στρέφατε τὰ ὦτα τὰ φιλήκοα εὐμενῶς, καὶ μου, ἐν πάροντι, εἰ καὶ ἀκομψῶς καὶ τοσούτου Ἥρωος ἀναξίως μάλιστα, ἐν ἀκαρεῖ καὶ συντόμως λαλοῦντος τῇ εὐγνωμοσύνῃ ὑμῶν ὠφελεῖτε.

ΚΑΡΩΛΟΣ ΓΟΥΣΤΑΟΥΟΣ ὅταν ἐς φάος, καὶ σέλαϊ αἵματος τῶν προγονέων ἐγενήθη, τότε ἐκ μεγάλου γονέος, Εὐψυχία καὶ ζέσις τῆς εὐφυΐας, ἐνέβαψε τῷ τέκνῳ. Καὶ ὥσπερ μετὰ βίου ἄξιόν, ἐστιν ἐλευθεροῦντας καὶ ἀνδρικοὺς κόπους πράττειν τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ ὅπλα κατά τινος διακομίζειν· οὕτω καὶ γίγνεται ἀνδραγαθία, ἐν ὅπλοις χαλεποῖς, καὶ τα δείγματα τῆς εὐφυΐας, αὐξανόντων ἔτων, μᾶλλον καὶ μᾶλλον δηλοῖ. Ὢ οὖν ἀγχίνοιας; ἥ δὲ μηδαμῶς ἐν ἀμέλειᾳ κεχρονοτρίβηκεν, ἀλλὰ δή ἐφ' μουσαίων, αἵ δὲ, οὐ μόνον ἐν ἀγαθοῖς ἐθίζουσι, καὶ δικαίως σκῆπτρον ἔχειν, ἀλλὰ καὶ ἀγχίνοιας βασιλικὰς, καὶ τὰ κοίνα σώζειν, διδάσκουσιν. Ἡ οὖν ἀγχίνοια, ὡς ἄν ἡβήσειε, καὶ πρὸς ἄνθος τῆς ἀκμῆς προκόψειε, ὅλως ἐν τέχνῃ καὶ μάχῃ ἐσπούδακεν; ἀνθ' ὧν δὲ, μὴ τυφλοῖς ἄντροις, ἤ ἐν κόλποις τῆς γῆς ἐκάλυψε, ἀλλὰ γαρ τρέπει, ἐπὶ νευρᾶς τῆς πατρίδος εὐπόρως. Τίνος ἕνεκα ὁρᾷ νῦν νεανίσκε τὸ κάτοπτρον, τὸ δὲ εὐψυχία τρέφει, καὶ διό τὰ ἤθη φθειρομένα κλᾶσαι, καὶ μὴ τῷ ὄκνῳ ἀκολουθεῖν, ὀφείλεις. Τὴν δὲ τεταραγμένην πατρίδα, ὅταν ποικίλῃ μάχῃ, καὶ δεινοῖσιν ἐπιμέλειαις ἀνέλαβε, τότε ἐπὶ μεγίστῳ ἴδεδῳ τῆς βασιλείας, καὶ ἐπὶ τείχεσι τῆς πατρίδος εἰσέρχεται. Ὁ δὲ εἶτα, κἄν μεγάλῃ ἀχθομένη τεθλιμμένος ἐστι, ὡς καὶ ποικίλαις μάχαις πανταχόθεν περιβέβληκεν, ὅμως Ἡρωϊκῷ στήθει, περὶ ἐλευθερί-

ας πατρικῆς, τολμεῖ ἑαυτὸν ἐν ἀτυχήμασιν καὶ χερσί, μεθ' ἐχθρῶν προβάλλειν. Ἥρπασε οὖν τεθλιμμένην πατρίδα ἐκ τῶν τῶν ἐχθρῶν λαρύγγων, καὶ μετὰ συνθήκης τὸν πόλεμον συντέθεικε. Κἂν γὰρ οὐδαμὸν αὐτεξούσιον ἐν πολέμῳ καὶ εἰρήνῃ ἔχωμεν, ὅμως παντοκράτωρ ὁ Θεός, ὁ τῶν περιτρόπων ἀνομάλων γνωστός ἐστι, παράσχησον καὶ ἡμῖν τὴν βοηθήν. Ἐφ' οἷς νῦν ἐπύρωσεν ἡ παράταξις, ἐστίγε μὴ τόλμα Βασιλῆος, ἐς πόλεμον περὶ εἰρήνης ὑπελθεῖν, καὶ εἰς τὸν ὄλεθρον τὰς πατρικὰς πόλεις παραλιπεῖν, ἀλλὰ δή, παρώρμησεν αὐτὸν ἡ ῥίζα μὲν πάσης τῆς καλοκαγαθίας ἀρετή, καὶ οὕτω λαβὼν τὴν πατρίδα μεθ' ἐνδοτάτης τῆς στοργῆς. Ἐστὶ ἄρ' οὖν οὐδὲν θαυμαστόν, ὁ γὰρ ἀναμηρυκάεται, ὦ Βασιλεὺς αὐτὸς ταύτης γενεᾶς ἔνδοξος, ἐν ἅπασιν ἀγωγαῖς ἢ τὸ περὶ παθῶν, οἷς εὐεργετήμασι τοὺς ἑκάστους κατείληφεν· ἢ πραότητι τοὺς πάντας πρὸς σεαυτὸν διήγαγεν; ἢ δικαιοσύνη περὶ τῶν τῆς πολιτείας ἐφρόντισεν; ἢ ἐλεημοσύνη τοὺς ταλαιπώρους δυστυχοῦντας στεναχωρουμένους καὶ ἀθλίους ἐλέησεν; ἢ ἀποτομία δέος τοῖς ἐχθροῖς ἐνήγησεν; ἢ προθυμία ὑπὲρ νόμου καὶ δήμου εἰς κινδύνους ἐδόθη; ἢ Μεγαλωσύνη κεραυνῷ τὰ ἄλλα ἀνδραγαθήματα Βασίλεια διέπραξε, ῥαδίως διανοεῖτω αὐτὸν ὑπερβαίνειν τὸν τῶν θνητῶν λαχμόν. Ἔγωγε φημὶ αὐτὸν Τοιοῦτον Βασιλέα, Τοιοῦτον Ἄρχοντα Ἐλευθεριότητα Δεραμβοῦ τὴν Ἔκδικον, ὁποῖον μὴ ἐν Πολωνίᾳ οὐδὲ ὀφθέντα ἤτοι οὐδὲ ἠκουσμένον. Ἀχαΐα πλεῖστον περὶ τοῦ σοῦ Ἀλεξάνδρου αὐχέει· Ῥώμη περὶ τῶν σοῦ αὐτοκρατόρων· Γάλλια Ἰσπανία καὶ Γερμανία περὶ τῶν σοῦ Βασιλήων καὶ Ἀρχόντων, πάντες μέντοι μετὰ ΚΑΡΩΛΟΥ ΤΟΥ ΓΟΥΣΤΑΒΟΥ συμφόροι. Ὁ γὰρ Ἥρως τοσαύτῃ εὐδοξίᾳ ὀνόματος, τοσούτοις ἀπαντάει τοῖς οἰωνισμάτοις ἀξίοις, ὡς ἀπόντας ἴσως καὶ παρόντας καταδήσῃ. Τίπαντας? Συμπάντα μὲν κύκλον καὶ θνητὸν τὸ γένος καταδέδηκεν. Οὐδεὶς γὰρ τῶν Βασιλέων ἀρχαίων, οὐδεὶς καὶ τῶν ἀρχηγέτων ἐπιφανεστάτων ἢ μείζω ἔπραξεν ἢ ἀρετῆς καὶ τῆς εὐποιίας μείζων ἐκ συμπάντων συνηκολούθησεν, ὁ καὶ ὀλιγοχρονίῳ, τοσαύταις νίκαις, τοσαύταις στρατείαις ἐκ τοῦ μονάρχου κρατερωτάτου εὐτυχέως αἱρωμέναις παρ' Αὐτὸν οὐδέποτε ἐδοξάσθη. Τοσαῦτα οὖν πέδα, τοσαύτας ἐπαρχίας μετὰ πόλεων τῶν κρατεροτέρων εἰς ἐλευθερίαν τοσαύτῃ σπουδῇ καὶ σμικροχείρῳ ἀνήνεγκεν, ὡς προσέλθων μόλις ἀφοράει ὃν τρόπον εὐνικῆσαι. Ὦ ἐλευθερίας πηγὴ Ὦ θεραμβοῦ τά, διατί ὡς ταχὺ μὴ ἄνευθεν ἀπειρίαις ἡμῶν κακοῦ, Σὲ ἡμῖν ἀφαιρήσεσθαι ἐθέλησας; Διατί ὡς ταχὺ τὴν θνητῶν στάσιν καταλιπὼν τὰς Βασιλείας οὐρανίας εἰσῆλθες; Πολὺ ἔτι τοῦ ἔργου Σοὶ

εἰς

εἰς ὕψιστον τοῦ θείου ἔπαινον ἀποτελευτῆσαι λοιπόν ἐστι. Καὶ ὥσπερ τὸ θεῖον ὕψιστος εὐσεβῶς σεβάζεται, οὕτω καὶ τὰς ἐνέργειας ἑκάστας, οὐ μόνον εἰς συμβαῖνον τὸ θαυμαστὸν τῆς πολιτείας προσῆψε, ἀλλὰ καὶ τὸν Βασιλέα ἐπίγειον ἐπὶ οὐρανοὺς ἐξαγώγιμον εἰς Ἱερουσολύμην μετατέθεικε οὐράνιον, αὔραν ἄνωθεν, καὶ τὴν κοινωνίαν ἀγγελικὴν, ἢ τὸν θάνατον ἀγνοεῖ, ἢ τὰ πένθεα λήθει καὶ τοὺς κλαυθμοὺς οὐδέποτε ἀκούει. Ἐὰν γὰρ δηλώσατιν ἢ Ῥωμαίων ἅμα καὶ τῇ τῶν Ἀχαίων συνήθειᾳ εἰθισμένον, κατὰ μέσον τὸν τοῦ λόγου δρόμον, τῶν μαρτυρῶν ὥσπερ δικαστῶν, ἀκούομεν τῶν δικτατόρων ἐντυχεῖν γοῦν ἡμεῖς μίαν περὶ κρατίστου τέλους τοῦ Βασιλέως ἡμῶν εὐσεβῶς τοῦ νέκυος μαρτυρίαν. Οὕτως αὐτός· ὁλοτελὴς ἐπιμέλειαις στρατιωτικαῖς καὶ τῆς βασιλείας ἐπηγρύπνηκε, θυμὸς αὐτὸς ἐπουράνιος, ὁ ἔμπυρος γενησομένου προνόος, καὶ ἐπιμελὴς ταῖς πραγματείαις μηδέποτε ἀπάγμων. Ἐὰν πλεῖοι ὦσι οἱ τοῦ κύκλου Βασιλεῖς, πάντας ἐφ᾽ ὀνόματος εὐδοξίᾳ περὶ πολλοῦ κατάσχῃ· τὸν στρατιώτην ἀσκεῖν, τὰς στίχας ποιεῖσθαι, ἐν παυμακίᾳ διατρίβειν, τὰ ὅπλα καινὰ τὰς καινὰς μηχανὰς ἐπινοῆσαι καὶ κατασκοπῆσαι, τῆς βασιλείας ἀλκὰς καὶ τὴν δύναμιν σταθμᾶσθαι, πρώτοις ἔτεσι ταῦτα ἐν οἰκίᾳ πράττειν καὶ προνοεῖν, ἃ μόλις οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῦσαι ἐνόμιζον. Τοὺς δήμους εὐθύνειν καὶ ἀσφαλίσεσθαι, τοῖς ἀθλίοις παρεῖναι πένεσι, ταῖς μελέταις καὶ εὐχαῖς τὴν ὑψηλοτάτην Μεγαλειότητα ἐπὶ σωτηρίας τῆς βασιλείας οὐρανόθεν προσκαλεῖν, αἱ τέχναι σου καὶ ἀσκήσεις ἦσαν. Ταῦτα ἐκεῖνος· ὅταν τηλικαῦτα ἀγαθὰ, τηλικαῦτα σωτηρία ἐν οἰκίᾳ διαπράττεται ἀνδραγάθημα, τόσα ἐν πολέμῳ ἐργάζεται, καὶ τὴν δόξαν οὐ μεγάλην νῦν οὐρανόθι περατοῖ, μὴ τί τοσούτῳ Ἥρωι καὶ εὐποιητῇ προθυμοτάτῳ, πλὴν μνημοσύνης τοῖς ὑπερτάτοις ἐπαίνοις καὶ ταῖς εὐχαριστίαις ἐμπλείας ἀναδοῦναι νῦν δυνάμεθα· πρέπει γὰρ, οἱ τηλικούτων ἀγαθῶν μνημονικοὶ, πρὸς τούτοις, οὓς δύνανται εὐχαριστῷ τῷ νῷ ἑαυτὸν συντρέπειν, καὶ ἐκεῖνος μὴ ἀπορεῖ τῷ αἵματι αὐτοῦ μὴ φθονεῖν, πλὴν εἰ δίκαιον ἄδικον, εὐσεβέα ἀσεβέα, ἐπιεικέα ἀνεπιεικέα ἀγνῶς πλὴν ἔθεος εἰς ἡμετέρας γενεὰς τοῦ εἰωθότος δικάζομεν. Ὁ Ἥρως αὐτὸς ἀνδρωδέστατος ὃς τὸ φῶς τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ τοῦ κόσμου ἀξία μὴ ἀναξίως ἀσπάζεται, ὃς τὴν ἀρετὴν καὶ διδαχὴν οὐ λόγου ἀλλὰ τοῖς παραδείγμασι ἐδίδαξε, τὸν ἔρωτα τοῖς ποιμένοις προσεκέντρισε τὸ κόσμιον καὶ τὴν εὐσεβείαν ὁ βίος διαγέγραφε, καὶ ὅτι τὸ μέγιστον τὸ γὰρ ὁ γηραιὸς καμπύλος ἀφανίσει οὐδέποτε. Ἡρωϊκῷ τῷ θυμῷ ἕνεκα τοῦ βίου ἡμῶν τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἀφόβως ἠνέχετο. Τηλικοῦ-

λικοῦτου γὰρ τοῦ Ἥρωος, ὁ θάνατος τὸ κοινὸν βλάβος, τοῖς τῶν στήθεσι πάντων γε τοῖ ἐν κύκλῳ τῷ ὅλῳ τὸ πένθος ἐμεφόρεσε τὸ μέγιστον, καὶ κεκοιμηένων ἅμα τῇ τῶν ἐρχομένων θυμοὺς πρὸς στεναγμοὺς, ὥπως πρὸς κλαυθμοὺς συνῶκε. Τίνος ἕνεκα, ὁσάκις τὸν τοῦ Βασιλέος θάνατον λέγειν ἄρχομαι, ἄχελς ἂν ἡ γλῶσσα ταῖς ὀδύναις ξηρὸς συνάπτει. Φεῦ ἄρ ὀδύνης! Φεῦ στεναγμοῦ! ἤδη τὸ τῶν Σουεδίων στῆθος ἐκ πένθεος βασανίζεται, ὅτι ὁ τῆς πατρίδος στύλος ἐτεθνήκει. Ω οὖν ὀδύνη! Διατί ὡς ἀφανῶς τοῦ στροβίλῳ θανάτου ἐκίνησας, ὁ ἐπαξίῳ τῷ ἐπαίνῳ τὸν αἰώνιον θρίαμβον, ἐν στρατοπέδοις καὶ πολέμῳ ἄξιος ἦν. Ω δῆμος πατρίδος, ὁ τῇ φήμῃ καὶ ὀνόματι ἔνδοξος εἶ, ἀποδίδοθι τῷ Βασιλεῖ δωρήματα τὰ μεγάλα, ἐπεὶ ἐκεῖνος σὲ καὶ τὴν πατρίδα, μετὰ τῆς δεξιᾶς σοῦ, διαέσωσε, τίνος ἕνεκα κλαίετε, τοιοῦτον περικαλλέα τὸν Βασιλέα διὰ θανάτου ἀποβεβλημένον.

Αἰώνιε πάτερ, ὁ τοὺς Βασιλῆας κυβερνοῦεις, καὶ μετ' ὀδύνων τὰς βασιλείας πληροῖς, εὔφραινε νῦν πάλιν, καὶ ἡμᾶς, οὓς ἡ ἀσθένεια ἔχει, φύλαξον; καὶ εἰ μή βοηθεῖς, καὶ τῇ κραταιᾷ δεξιᾷ τὴν ἐχθρῶν δύναμιν διασείεις, ἡ πτῶσις ἡμᾶς λυμαίνει. Σὺ Ω ΚΑΡΩΛΕ Βασιλεῦ καὶ Ἄρχον ἔγκληρε ἡ τῶν μεγάλων γονέων μία γονὴ τοῖς εὐτυχήμασι ἐναρξαμένοις ἐκπορευέσθω, τὸν Ἥρωα Σὲ αὐτὴ ἡ ἀρετὴ εἶναι ἐθέλησε ὁ Θεὸς Σέ φυλαξάτω! Σὺ τοῦ ἡλίου φῶς Σὺ τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἐλπὶς κατὰ Θεόν, μόνος, ὁ Θεὸς Σὲ φυλαξάτω! ὅτι μέσοις τοῖς πολέμοις εἰρήνῃ καὶ γαλήνῃ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων ἡμῶν ἐπιμελοῦμεν Σοὶ ὀφείλομεν Σεβαστέ. Σὺ Μήτερ Μεγάλη ΕΔΟΤΙΓ ΕΛΕΟΝΩΡΑ, ἥν νῦν αἱ ὀδύναι ἐστρέφασι, ἄρῃ ὁ Θεὸς τοὺς κοπετοὺς ἐκείνης, καὶ λύπῃ κρότῃ, τὴν χαρὰν μετ' ὀδύνης διαγνύε. Ὁ Θεὸς ᾧ οἱ ἄνθρωποι, τὰ κτήνεα καὶ ἕτερα πράγματα τῇ καρδίᾳ εἰσί, τὸν πόλεμον συναλλάττειν καὶ Σὲ ἀΐδιος εἶναι ποιείτω Σὺ τῆς Σουεδίας παραμυθία.

ἜΦΗΝ.

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM